

[Kurt Brauer.]

skaffe sikkerhed for, at alt billedmateriale bliver tilintetgjort?"

(Spm. nr. 319).

Begrundelse.

Af en udsendelse i radioen den 7. august 1973 fremgik det nærmest, at ministeren biliger det skete. Såfremt dette er tilfældet, forekommer det mig i allerhøjeste grad opsigtvækkende, eftersom demonstrationen fandt sted med politiets tilladelse, og eftersom der var tale om en lovlig tilkendegivelse, der snarere burde beskyttes af politiet og ikke provokeres og trues, som det har været tilfældet.

Ministeren har flere gange tilkendegivet, at der ikke længere finder registrering sted af mennesker, der udøver lovlig politisk virksomhed. Det er i dette lys, spørgsmålets sidste led skal ses.

Selv om ministeren skulle finde selve overgrebet mod demonstrationsfriheden i orden, vil ministeren måske i det mindste over for offentligheden garantere, at negativer og aftryk af de optagne film bliver tilintetgjort under behørig kontrol.

Af *Poul Nielson* til justitsministeren (9. august 1973):

„Kan ministeren oplyse, hvem der gav ordre til politiets fotografering af den lovligt anmeldte og fredeligt gennemførte arbejderdemonstration i Hadsund den 6. august?“

(Spm. nr. 320).

Begrundelse.

Det er en mærkelig fornemmelse at gå i en fuldt lovlig demonstration og bagefter erfare, at politiet har fotograferet deltagerne. Af hensyn til folks tillid til, at man frit kan udøve sine fulde politiske rettigheder uden løftede pegefingre eller registrering fra politimyndighedens side, er det derfor nødvendigt at få klarlagt, hvem der har ansvaret for denne fotografering, og med hvilket formål der blev fotograferet.

Justitsminister *K. Axel Nielsens* svar på spm. nr. 319 og 320 (15. august 1973):

Politiet har oplyst, at der på sædvanlig måde blev ført forhandlinger med bl. a. den udpegede demonstrationsleder om tilrette-

læggelsen af demonstrationen. Demonstrationslederen og politiet frygtede, at helt udenforstående skulle misbruge demonstrationen til noget, der kunne udløse uroligheder og give anledning til en konfrontation mellem politiet og demonstrationsdeltagerne. Det aftaltes derfor, at man i fællesskab skulle forsøge at udskille sådanne elementer. Politiet oplyste, at man med henblik herpå ville søge at sikre fotografisk bevismateriale, hvis der skulle opstå uro. Demonstrationsledelsen havde ikke bemærkninger hertil.

Der var derfor sendt to mand fra politiets tekniske afdeling i Ålborg ud for at fotografere i overensstemmelse med de nævnte retningslinier. De pågældende skulle hverken operere anonymt eller søge at skjule fotografering. Fotograferne tog nogle billeder dels af kolleger og dels af nogle personer, som fotograferne efter de pågældendes optræden frygtede ville kunne give anledning til uro.

Da det rent faktisk ikke kom til uro, har politiet i forbindelse med forhandlingerne forud for demonstrationen umiddelbart efter denne orienteret demonstrationslederen om, at politiets fotografer havde været i anvendelse, som nævnt, men at politiet var uden interesse i filmene, der ville blive destrueret. Man tilbød samtidig demonstrationslederen, der erklærede sig indforstået med det passerede, at han forinden kunne få filmene at se. Da han alene ønskede at se et par typiske billeder, tog politiet aftryk af enkelte billeder og destruerede filmene. De pågældende billeder er senere destrueret og politimesteren i Ålborg har bekræftet, at alt film- og billedmateriale herefter er destrueret.

Rigspolitichefen har over for justitsministeriet oplyst, at der ikke er udsendt instrukser vedrørende spørgsmålet om fotografering i forbindelse med demonstrationer. Justitsministeriet har samtidig hermed anmodet rigspolitichefen om en udtalelse om, hvorvidt der måtte være anledning til at give instrukser herom.

Af *Simonsen* til arbejdsministeren (10. august 1973):

„Vil ministeren oplyse, i hvor mange faglige overenskomster der endnu findes forbud mod deltidsbeskæftigelse, samt hvor mange